

Věc C-377/07

Finanzamt Speyer-Germersheim

v.

STEKO Industriemontage GmbH

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Bundesfinanzhof)

„Korporační daň – Přejícná ustanovení – Odpočet poklesu hodnoty podílů
v zahraničních společnostech“

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. ledna 2009 I - 302

Shrnutí rozsudku

*Volný pohyb kapitálu – Omezení – Daňové právní předpisy – Korporační daň
(Článek 56 ES)*

I - 299

Za okolností, kdy tuzemská kapitálová společnost vlastní v jiné kapitálové společnosti podíl menší než 10 % a sníží se jí zisk v důsledku dílčího odpisu jejího podílu v této poslední uvedené kapitálové společnosti, musí být článek 56 ES vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby zákaz odpočtu snížení zisku souvisejícího s takovým podílem vstoupil v platnost dříve pro podíl v zahraniční společnosti než pro podíl ve společnosti tuzemské.

Takové rozdílné zacházení v závislosti na místě investování kapitálu totiž může akcionáře odradit od investování svého kapitálu do společnosti usazené v jiném členském státě a rovněž mít omezující účinek s ohledem na společnosti usazené v jiných státech tím, že vůči nim vytvoří překážku nabývání kapitálu v dotyčném členském státě. Mimoto skutečnost, že možnost snížit částku zdanitelného zisku o dílčí odpisy zanikne dříve pro podíl vlastněný v zahraniční společnosti než pro podíl v tuzemské společnosti, by mohla dotyčnou společnost odradit od ponechání si podílů v zahraniční společnosti a podnítit ji k tomu, aby se jí zbavila rychleji, než by tak učinila v případě podílů vlastněných v tuzemských společnostech. V tomto ohledu není významné, že rozdílné zacházení existovalo pouze po omezené časové období, neboť tato okolnost sama o sobě nebrání tomu, aby rozdílné zacházení způsobilo závažné následky, a tudíž aby omezení volného pohybu kapitálu bylo skutečné.

Co se týče možnosti, aby tuzemská společnost ze svých zdanitelných příjmů odečetla snížení zisku v důsledku dílčího odpisu jejich podílů, podle toho, zda jsou tyto podíly vlastněny v tuzemské společnosti nebo ve společnosti zahraniční, nezakládá se rozdílné zacházení na objektivně rozdílných situacích.

Takové rozdílné zacházení není odůvodněno rozhodovacím prostorem, kterým disponují členské státy pro zavedení přechodného režimu s cílem nastolit slučitelnost vnitrostátní úpravy korporáční daně s právem Společenství a odstranit případné diskriminace. Rozhodovací prostor je totiž vždy omezen dodržováním základních svobod a zejména dodržováním svobody volného pohybu kapitálu. I když na takový přechodný režim může být nahlíženo jako na legitimní snahu o zajištění plynulého přechodu dřívějšího režimu na režim nový, a ačkoli existují argumenty, které umožňují vysvětlit důvod, proč nová právní úprava byla zavedena později pro společnosti vlastníci podíly v tuzemských společnostech, nemohou tyto argumenty odůvodnit uvedené rozdílné zacházení v neprospěch společností vlastních podíly v zahraničních společnostech.

Toto rozdílné zacházení není odůvodněno ani nezbytností zajistit soudržnost daňového režimu, jelikož skutečnost, že by bylo později možné získat osvobození od daně pro kapitálové zisky dosažené v případě prodeje, bude-li dosaženo dostatečně vysokého zisku, nepřed-

stavuje úvahu ohledně soudržnosti daňového systému, která by mohla odůvodňovat odmítnutí možnosti okamžitého odpočtu ztrát společností vlastnicích podílů v zahraničních společnostech.

obecného zájmu je každopádně irelevantní, jestliže pokles hodnoty podílů vlastněných v zahraničních společnostech vyplývá ze snížení kurzů na burze.

Co se týče nezbytnosti zajistit účinnost daňových kontrol, takový naléhavý důvod

(viz body 27–29, 35, 49–50, 54–56 a výrok)